

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

9. An liceat tandem aduocare Diaconum, Subdiaconum, Clericum, vel etiam laicum, si sacerdos haberri non potest?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO IX.

An liceat tandem aduocare Diaconum, Subdiaconum, Clericum vel etiam Laicum, si Sacerdos haberi non potest?

Quæstionis explicatio.

DVM pessis circumquaque longe & late grassatur, accidit subinde, vt nullus reperiatur sacerdos, qui sacramenta ministrare velit, vt ante notauimus. Quætitur idcirco, an tali easu liceat aduocare aliquem sacerdote inferiorem, puta Diaconum, & sic consequenter?

Responso.

NON licet, & est de fide: quia sacerdos est minister huius sacramenti simpliciter necessarius, ita vt propter nullam causam vel defectum possit laicus, imo nec Subdiaconus aut Diaconus sacramentum hoc ministrare: Sic enim sine exceptione loquitur (a) D. Iacobus: *Infirmatur quis in vobis, inducat Presbyteros.* Et confirmatur (b) Concilii Tridentini auctoritate, cum docet, *Episcopum vel Sacerdotem rite ordinatum, esse proprium ministri rum huius sacramenti:* Et Concilii

a Iacob. 5.

b Sess. 14. c. 3.

Concilii Florentini, cum dicit simpliciter, ministrum huius sacramenti esse sacerdotem nulla adhibita exceptione. Tandem confirmatur & explicatur ratione: nam in rebus supernaturalibus, quae ex institutione perident, non licet nobis ad regulam generalem addere exceptionem sine auctoritate vel evidenti ratione: hic autem regula generalis Iacobi est, ut ad vngendum infirmum inducatur Presbyter. Et Concilia declarant, illum esse sacerdotem, quem simpliciter definitiint esse ministruim: nulla autem est auctoritas ad excipiendum ab hac regula aliquem casum, nec etiam probabilis ratio; quia sacramentum hoc non est necessitatis. Et perse loquendo, magis necessarium est sacramentum Pœnitentiæ, quod nihilominus propter nullam necessitatem potest ab alio quam à sacerdote ministrari.

Dices. Innocentius (*a*) Pontifex videtur facere exceptionem his verbis: Non solum sacerdotibus, sed omnibus Christianis licet riti oleo, in sua aut suorum ne eitate vngendo. Loquitur autem de sacramento extremæunctionis. Deinde exceptionem videntur facere exempla Sanctorum, etiam non sacerdotum: nam de discipulis S. Antonii, qui non erat sacerdotes, scribit (*b*) Ruffinus, vnxisse infirmos. &c.

^a Epist. II. ad Decenn. 6. §.

^b Lib. 2. Epist. c. 4.

¶. Inno-

R. Innocentium Pontificem loquide
vsi passiuo huius sacramenti, scilicet, licere
omnibus fidelibus vti hoc oleo, vocando
Presbyteros, qui se vel suos in necessitate
vngant: Ita exposuit illum (a) Ruardus, &
a art. 2. Lote.
b In 6. cap.
Marci. postillum (b) Iansenius. Ad exempla SS.
dico primò: non esse certum, illos fuisse
vos oleo ab Episcopo consecrato. Secundò
si vni fuerunt, credendum est diuina inspi-
ratione motos, assumpsisse materiam huius
sacramenti, non ad conficiendum sacra-
mentum, sed ad obtainendam curationem
per preces & orationes, maxime cum id nō
sit intrinsece malum, nec constet esse pro-
hibitum.

Q V Æ S T I O X.

*Vtrum Pastores teneantur omnibus peste
infectis hoc sacramentum
ministrare?*

Quæstionis explicatio.

Hactenus diximus, qui tenentur hoc
sacramentum ministrare: nunc ordo
nobis propositus postulat, vt sicut in aliis
sacramentis secundo loco quæsuumus, an
omnibus ministranda venirent, & postea
in particulari de quibus alicui videri pote-
rat non